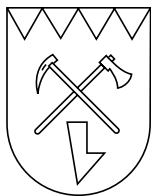

1237-2008 - 771 let obce

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník XIII

Prosinec 2008

<http://www.ochozubrna.cz>

Přečtěte si:

- O investicích obce v minulém i nadcházejícím roce
- O kabelové televizi
- O nové cyklostezce
- O tai-či
- O životě pod doškovou střechou
- Informace z farnosti
- Co se událo

OBSAH

- 2 Editorial
- 3 Slovo starosty
- 4 Poplatky za odvoz odpadů
- 5 Kabelová televize
- 7 Rozpočet obce na rok 2009
- 8 Cyklostezka nad Klajdovkou
- 9 Malé předvánoční rozjímání
- 10 Roverway 2009 Island
- 12 Informace z farnosti
- 12 Tělovýchova a sport
v Ochozi u Brna
- 16 Zprávy z kurtů
- 16 Rubrika divadelního spolku
- 17 Co se událo
- 17 Jak se žilo pod doškovou střechou
- 20 Vánoční povídka
- 23 Společenská rubrika
- 23 Inzerce

Pár slov úvodem

Stejně tak, jako vyhlásování ankety Zlatý slavík už mnoho let nikoho nepřekvapí, bývají zpravodaje v předvánočním čase každý rok podobné. Objevuje se v nich hodnocení minulých dvanácti měsíců v obci, v organizacích, přísliby do dalších let a přání pěkných svátků i celého nového roku. I letošní předvánoční Ochozský zpravodaj nebude jiný. V článcích starosty se dozvíte mnoho důležitých informací a hodnocení, v textech jednotlivých organizací se zase dočtete o činnosti v minulém roce, o plánech do budoucna i některé výzvy občanům. Můžete se začít do vánoční povídky a připomenout si, že se toho u nás v obci děje opravdu moc.

Avšak hlavně bych chtěla upozornit na článek pana Aloise Šlofa, který mě kontaktoval a jehož vzpomínky na dobu dřívější si budete moct přečíst jak v tomto, tak i v příštím Zpravodaji. Navazuje tak na vzpomínky, které už byly ve Zpravodaji uveřejněny. Vypráví o tom, jak se dříve žilo v chalupě s doškovou střechou, o specifikách tohoto bydlení i o běžném životě malých chlapců, kteří vyrůstali zcela jinak, než dnešní mladá generace. Jsou to vskutku cenné informace, kolik lidí dnes pamatuje dobu první republiky a život v takových podmínkách. Dá se říci, že máte před sebou nevidaný historický materiál. A já chci panu Šlofovi poděkovat za tento vánoční dárek, který připravil pro Ochozáky. Těším se na další vzpomínky, na další setkání a přeji mu hlavně hodně zdraví do nového roku. A stejně tak i Vám, milí čtenáři.

sádrokartonářství a tesařství

Služby:

příčky, izolace, půdní vestavby
sádrokartonové konstrukce
střešní okna, střechy,
střešní konstrukce
suché stavby

sídlo firmy:
Sivice 132, 664 07
Pozořice

kontakt:
mail: cdan@centrum.cz
tel.: 736 523 697

Společenská rubrika

V následujícím období oslaví životní jubileum tito občané naší obce:

Přejeme jim mnoho životního optimismu, štěstí, spokojenosti a hlavně zdraví do dalších let.

redakce

Poplatek za zveřejnění inzerce ve zpravodaji

1. výsledný formát v časopisu
- podklady dodané obědnávitелеm

A5 (celá strana)	800 Kč
A6 (polovina strany)	500 Kč
A7 (čtvrtina strany a méně)	300 Kč
Zadní strana obálky	1000 Kč

(pouze celá strana minus plocha tiráže)

2. grafické zpracování redakcí
- přírůžka 100% z výsledné plochy

3. fyzické a právnické osoby se
sídlem v Ochozi -50% sleva z ceny

Děvčata už byla dávno nastrojená a vyhlížela před vraty vzácný průvod, ale zatím se neozývalo ani hrčení kol v dálce od Brna. Johanka byla ráda, mohla se konečně po úmorné práci taky sama nastrojít a své husté vlasy splest do vrkočů po stranách hlavy.

Když královnin kočár zastavil u vrat klášterního dvora, nechyběl ani Johančin slunečný hlas ve zpívané zdravici na počest panovnice. Sama královna si povšimla zvonivého hlásku a usmála se na tu líbeznou tvářičku zahalenou do chudičké plachetky.

Ale královna zůstala jen v kapli a přijímacích prostorách kláštera. Místo ní šel na obhlídku dvora jenom její pobočník Bernard. Pyšně ukazoval na kusy, které se mu zdály vhodné pro kuchyni jejího veličenstva královny. Když se dostal do Johančiny stáje, údivem se mu rozšířily oči. Býci a býčci byly tak čisté a pěkné, až to nebylo k víře. Kdyby byly všechny kusy už vhodné na porážku, bral by celou stáj. Takto ukázal jen na pár nejsilnějších kusů, ale Johančin býček Jindřich, ač nebyl zdaleka ještě vhodný na porážku, jej tak ohromil, že ho nemohl nemít.

Johanka, když pochopila, že jejího Jindřicha odvádějí, odběhla ze stáje do komory u čeledníka a tam začala zoufale plakat. „Ach můj Jindřichu,“ štkala zoufale a marně. Ale její pláč zaslechla sama královna, která si vyšla na zápraží a vlídně kynula shromáždění služebního lidu. S údivem se zaposlouchala a prohodila k jejímu pobočníkovi, který přicházel s doprovodem od stájí. Ten posunkem rozehnal hlouček lidí od dobytka a svůj doprovod. „Ten hlas, ta slova... Proč pláče to dítě Bernarde?“ vzdychla královna. „To je jen nějaká hloupá husa od býků, královno, vybral jsem její dobytče pro tvůj stůl.“

Královna se dívala někam za doškové stře-

chy kláštera, jako by chtěla dohlédnout někam velmi daleko... „Bernarde, sloužíš mi už několik let, jistě si pamatuješ, že já jsem taky kdysi v pláči opakovala to jméno.“ Bernard se zarazil a vzápětí vyhrkl. „Ano královno, pán z Lipé, ihned nechám tu drzou děvku spráskat.“

Královna se ale pousmála: „Ale ne, za nic nemůže, naopak. Přiveď mně ji i toho bejčka.“ Johanka stanula před královnou, ukláněla se a ještě vzlykala. Ze dvora přiváděl sluha jejího kučeravého chráněnce. „Jak se jmenuješ dítě?“ zeptala se jí královna vlídně. „A kdo jsou tvoji rodiče?“ „ Je to Johanka výsosti,“ odpověděla za ni představená kláštera. „ Je to sirotek.“

„Ale ne,“ vzdychla královna a s nelibostí se k představené otočila. „Ať mně to řekne sama, ctilhodná sestro, má podivuhodný hlas.“ „Pověz dítě, jak jsi přišla na jméno pro svého býčka. Je to panské jméno, ty znáš nějakého Jindřicha?“

„Neznám paní,“ vzlykla dívka. „ Když se narodil tento býček, pošeptal mi to jméno vítr.“ „Jsi krásná,“ odvětila královna, „i tvůj býček je nádherný. To není kus na porážku. Vezmu si jej na chov. Vytvořím takové plemeno, že mi je bude závidět sám císař římský. A tebe si vezmu taky s sebou. Stárnu apotřebujivedle sebe mládí. Souhlasíš?“ „Ano královno,“ vydechla překvapená dívka.

A tak dostala Johanka svůj třetí vánoční dárek.

V ochozské farní kronice najdeme o této události také záznam : Královna Rejčka, přivezla si z Ochoze bejčka..

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

otevíráte poslední číslo Zpravodaje v letošním roce. V tomto článku se dozvíte co se v letošním roce podařilo v obci vybudovat a co nás čeká v nadcházejícím období.

V roce 2007 byla na krajský úřad podána žádost o dotaci z programu Rozvoje venkova na realizaci dětského hřiště na Zákazanci. Dotaci jsme sice nezískali, ale hřiště bylo v měsíci březnu za 350 tisíc hotovo a celé hrazeno z obecního rozpočtu.

S příchodem jarního období byl dokončen chodník na Příhon, který se nestihl dokončit do konce roku 2007 za 1 115 214,-Kč. Zastupitelstvo uvolnilo částku 131 tisíc korun na vybudování zavlažování fotbalového hřiště a 32 tisíc na opravu střechy fotbalových kabin. Obec zakoupila do svého vlastnictví jeden z pozemků, na kterém leží fotbalové hřiště, za 90 350,-Kč.

Za pomoci skautů a hasičů byla přestěhována knihovna z budovy školy do uvolněných prostor na obecním úřadě. Během půjčovní doby je pro veřejnost k dispozici internet. Od května slouží občanům autobusový přístřešek na křižovatce na Pastýrkách za 68 853,-Kč. Obec získala dotaci na měřiče rychlosti od Jihomoravského kraje ve výši 117 tis. korun. Měřiče rychlosti byly instalovány začátkem měsíce července za celkovou částku 240 tisíc.

V měsíci červnu byl projednán návrh územního plánu s dotčenými orgány.

Během měsíce června a července provedla firma Instav Vyškov překopy silnice na Pastýrkách pro přípojky vodovodu k levé části Pastýřek za 649 370 Kč. Termínu letních prázdnin bylo využito k rekonstrukci kuchyně MŠ spojené se zvětšením kapacity školní jídelny. Stavební práce včetně vzduchotech-

niky umístěné na střeše budovy MŠ přišly obec na 1 904 000,-. Nové vybavení kuchyně stálo 490 000,-Kč.

Za peníze obce byla rozšířena nabídka programů kabelové televize o program Nova Cinema a TV NOE.

Začátkem měsíce září firma Svítíl plus zahájila práce na rekonstrukci chodníků v pěti částech naší obce. Začátkem prosince byly dokončeny poslední terénní úpravy a drobné nedodělky. Dle smlouvy o dílo je cena stanovena na 2 023 000,-Kč. K této částce je nutné připočíst 224 117,-Kč za vícepráce, které byly objednány během rekonstrukce a nebyly součástí smlouvy. Jedná se o prodloužení chodníku v Jednosměrce, vydláždění prostoru pro kontejnery u ústředny Telecomu, výměna zámkové dlažby od Sokolovny směrem k bývalé samoobsluze, výměna dešťové kanalizace ve spodní části křižovatky na Pastýrkách a některé pásové vpusti v chodnicích. V jarních měsících ještě firma dokončí některé asfaltové povrchy.

V prosinci bylo položeno nové linoleum v MŠ v prostorách mezi oběma třídami za 71 171,-Kč a opravena položením nového asfaltu část místní komunikace do Kaniček za 100 tisíc Kč.

Co se nepodařilo v letošním roce zrealizovat je vydláždění a osvětlení hřbitova, uzavření smluv na uložení věcného břemene vodovodu s vlastníky pozemků přes který vodovod prochází. Nepodařilo se dokončit nový územní plán obce.

Ze záměru obce a návrhu prací na nadcházející období bude část realizována v příštím roce: hřbitov – zavedení osvětlení a položení zámkové dlažby, dešťová kanalizace od bývalé hospody U Formana po dům č.27 směrem na Příhon, dešťová kanalizace

a zámková dlažba na cestičce od schodků po potok u domu č.269, úprava komunikace přes potok u fotbalových kabin, projekty na úpravu návsi, projekt na rybník v Luhu, projekt na chodník v levé části Příhonu, vyřešit dešťovou kanalizaci v Humnech, úprava komunikace mezi Orlovnou a Pilou, celková oprava některých místních komunikací, investice do budovy ZŠ, dokončení zatrubnění příkopu na ulici Brněnská, chodník z konce Pastýřek směrem na Brno, úprava prostranství vedle pošty, pokračování ve výkupu pozemků pod hřištěm a pod hřbitovem a v neposlední řadě i vyhovět žádosti hasičů a najít způsob jak vyřešit stavbu hasičky pro parkování techniky.

Většina těchto záměrů bude limitována finančními možnostmi obce. Téměř všechny práce v letošním roce byly financovány

z úvěru od Čs. spořitelny, který si vzala obec ve výši 7,5 mil. Kč.

Chtěl bych poděkovat všem organizacím a jejím členům v naší obci za bohatý kulturní a sportovní život během letošního roku, zaměstnancům ZŠ a MŠ za péči i starost o naše děti a zastupitelstvu obce včetně obecního úřadu o bezproblémové zvládnutí letošních úkolů.

Bliží se čas Vánoc, nejkrásnějších svátků v roce, kdy se schází celé rodiny u štědrovečerní večeře, po které následuje rozdávací dárků. Jsou to nezapomenutelné chvíle, když pozorujete své nejbližší a rozzářené oči těch nejmenších nad rozbaleným dárkem. Proto přeji Vám všem krásné prožití Vánočních svátků a do nového roku spoustu radosti, méně nespokojenosti, více lásky a hlavně hodně štěstí a zdraví.

Vlastimil Čoupek

Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2009

V roce 2009 dojde k navýšení ceny poplatku „za odpady“ z letošních 460,- Kč na 500,-Kč na osobu s trvalým bydlištěm v obci a pro osoby vlastníci na katastru obce objekt určený k rekreaci. Víím, že většině občanů se tato skutečnost nebude líbit, ale již v loňském roce obec musela doplatit ze svého rozpočtu vzniklý rozdíl mezi příjmy a výdaji za odpady. V letošním roce je tento schodek ještě o něco vyšší a činí 50 486,-Kč. Firma AVE CZ, která v naší obci provádí svoz domovního odpadu na rok 2009 zvyšuje ceny. Navýšení cen služeb v odpadovém hospodářství pro rok 2009 je hlavně z důsledku zvýšení zákonných poplatků za uložení odpadů na

skládkách oproti letošnímu roku. I v příštích letech dojde k jejímu dalšímu navýšení, které je uvedeno v zákoně o odpadech. Zastupitelstvo obce oslovilo i konkurenční firmy, které zaslaly svoje ceníky na rok 2009. Přesto nejnižší nabídku podala firma AVE CZ, která si bude počítat jen za 26 svozů za rok a osobu 430,78 Kč (v letošním roce 369,Kč) konkurenční firma Sita – 442,-Kč a firma van Gansenwinkel – 475,-Kč. Proto bylo zastupitelstvem rozhodnuto podepsat dohodu o svozu odpadů s firmou AVE CZ a stanovit výši poplatku na maximální zákonnou povolenou hranici 500,-Kč.

nec Róza pronesla: „Ano, může tu zůstat na zkoušku. Půjde k býkům. Tam může i spávat. Když bude k práci a nebude kašlat, nepůjdu k sestře Terezii... Je malá a slabá, nebude pro ni služba u býků tak nebezpečná jak pro dospělá děvčata.“

Jakub odvedl Johanku do stáje k býkům. Znovu si povzdechl: „Ty jsi ještě nikdy ve stáji nebyla, že?“ „Ne, nebyla,“ řekla Johanka a povzdechla si úplně stejně jako on, což Jakuba rozesmálo. „Dobře mě poslouchej a dívej se,“ řekl a šel si pro náradí, které viselo v přístěnku. Ukáží ti jak se o dobytek starat. Kdybys to neuměla, vyženou tě.“

Předvedl Johance všechno, co sám uměl v chlévě udělat a nakonec jí vtiskl do dlaně kus obilné placky. „Jestli budeš někdy v práci pochybovat, zajdi si do maštale. Můj otec se o dobytek staral stejně pečlivě jako o koně a jeho býci byli známi široko daleko. „Na odchodu se ještě obrátil k dívence, která byla jen o málo větší než dřevěné vidle, které jí Jakub podal: „A nezapomeň, dokud budeš pracovat ve stáji, souchotiny nedostaneš, jen při stlaní a ukládání slámy vždy zadrž dech.“

Johanka osaměla s velikánskými býky, ale neměla strach. Ve stáji bylo teplo a nikdy už se nebude muset bát vlků jako doma v lese. Jenom musí dobře pracovat, aby ji nevyhnali. Vzala věchet slámy a jala se hřebelcovat býky a přitom jim do ucha vesele broukala, tak to přece dělal Jakub svým koníkům.

K Vánocům dostala Johanka trochu jídla, práci a teplo stáje .

Brzy si v klášteře zvykla. Děvčata na ni sice nejdříve hleděla skrz prsty a jídlo jí nechávala na stoličce ve stáji, ale když uviděla, že svou práci dělá poctivě a nekašle, příští Vánoce už Johanka byla s ostatními v čeledníku.

Za pár let Johanka vyrostla a zesílila a už

zvládala práci ve všech stájích. Ale nejraději byla pořád u býků. Žádná z děvčat nevěděla, čím to je. že ji poslouchají jako malí beránci.

Nikdo netušil, že jim stále do uší tiše brouká tu písničku starého Jakuba.

Protože byla Johanka ve stájích pořád, znala všechen dobytek. Ten rok se jim zvláště vydařily jalovičky, jednu měla obzvlášť ráda, říkala jí Mája.

Byl zase advent a Mája se měla co nevidět otelit, čekala své první telátko. „Dáš mi telátko, Májo, na Vánoce, bude to nejkrásnější telátko na světě,“ šeptala jalůvce Johanka do ucha, když ji hladila po sametově volné kůži na krku (říká se tomu žuchva). A tak se také stalo. Přesně na Štědrý den večer se Máje narodil překrásný býček. Byl celý kučeravý, silný a oči měl zářivě modré, jako hvězdy. To byl Johančin další vánoční dárek.

Johanka se od něj nehnula na krok, pokud nemusela a dala mu jméno Jindřich. Johančinou péčí a úradkem božím vyrostl z telátka Jindřicha opravdu nádherný býček. Plece měl široké, ale nožky jako strunky, svaly mu na těle jen hrály. Všechny jeptišky ho chodily obdivovat, i lidé z okolí.

Znovu se přiblížil advent a po klášterním dvoře se roznesla zvěst: „Sama královna s průvodem nás navštíví!“ Nastalo velké smýčení a chystání, dokonce i dostatek světla a žertování bylo tolerováno, i když byl advent. Johanka všechny svoje svěřence vydrhla a věchtem pořádně vydrbala. A co její býček Jindřich? Přišla za štolbou do maštale a najednou to měla. Štolba splétal koním hřívý do copánků a převazoval je blankytnými stužkami. Takhle nazdobí Jindřicha, bude to nejkrásnější býček, jakého královna kdy viděla. Čas příjezdu královny se blížil a Johanka pletla copánek za copánkem.

a péct chleba a pro nás kluky z výškrabků těsta z díže, kde se těsto připravovalo a míchalo, tak zvaný vochlébáč – malý, kulatý, na povrchu mírně nožem nakrájený na čtverečky, posypaný kmínem, posolený a dozlatova opečený, velmi chutný chleba. To byla pochoutka.

O takové i další speciality, které dávala mož-

nost domácí výroba, jsou dnes děti oduzeny. My jsme viděli celý přípravný a výrobní proces s jeho vlivy i případnými chybnými dopady. Ano, celý tehdejší život pod doškovou střešou býval nepřímou, ale velmi účinnou školou života vesnických dětí.

Alois Šlof

Vánoční povídka

Vánoční dárky pro Johanku

Adventní čas byl i za dávných časů dobou klidu a rozjímání jen pro lidi movité či žijící v ústraní nebo kláštrech. Pro nevzdělané chudáky, kteří se těšili, že si o Vánocích konečně mohou nacpat břicha, byl temnou dobou práce bez špetky veselí a radosti. Tak prožívala advent i služebná děvčata z Ochoze, která sloužila u dobytka v místním klášteře. No, spíš než klášter to byl velký hospodářský dvůr, kde se několik jeptišek a houfec lidu služebného staralo o zásobování několika brněnských klášterů.

Děvčatům bylo zakázáno v této době postávat a žertovat s chlapci, při práci ve dvoře se brodila blátem, muselo se šetřit loučemi – doba světla byla až doba vánoční. Při práci ve dvoře jim mrzly nohy obuté ve dřevácích a omotané starými hadry. Taky veselé písničky a sýrové hnětynky (o masu ani nemluvě) byly zakázané, to všechno byl hřích.

Proto není divu, že děvčata jindy veselá a kamarádká se kabonila jako stádo čertů.

A zrovna v této době, uprostřed adventu to bylo, zastavil jednoho kalného rána před vraty kláštera vůz starého kočího Jakuba. S ním slezla z vozu i malá, útlá postavička zabalená do jeho kožichu. Nejprve ti dva navštívili představenou, sestru Terezii,

ale protože bylo úkolem kláštera starat se o sirotky, bylo jednání rychlé. Představená je brzy poslala za děvčaty do čeledníku. Jakub otevřel dveře a postrčil před sebe tu osůbku. „Vedu vám posilu, děvčata, to je Johanka,“ řekl a pomáhal Johance z těžkého kožichu. Uvnitř byl sice zápach dlouho nevětraných prostor ale jinak celkem teplo. „Rodiče jí nedávno zemřeli, sestra Terezie dovolila, že tu může pracovat.“

Skupinka velkých a silných děvčat obstoupila Johanku a nevěřičně na ni zírala. Róza, která byla neurčenou mluvčí děvčat od dobytka, si založila ruce v bok a začala ječet: „Ty ses nadobro zbláznil Jakube, to je ten cumploch od těch vápeníků z lesa, ti nedávno pomřeli. Ale víš proč, ty mešuge? Měli oba souchotiny, a tady ta mátoha je má jistě taky. Nakazí nás i dobytek!“

Jakub si povzdychl a unaveně si sedl na lavičce: „Je zdravá, Rózo, jinak bych ji sem nepřivedl.“

Když vtom se Johanka narovнала a pronesla jasným hlasem: Já neumřu paní, maminka s tatínkem umřeli, protože hodně kašlali, já neumřu, protože nekašlu vůbec.“

Johančin zvonivý hlas jakoby do čeledníku přinesl kousek sluníčka. Děvečky se s Jakubem ještě chvíli dohadovaly, ale nako-

Vyúčtování finančních prostředků odpady 2008

Příjmy

Příjmy od občanů - obec	449 773,00 Kč
Příjmy od občanů - chaty	189 428,00 Kč
EKO KOM + papír	35 882,00 Kč
CELKEM	675 083,00 Kč

Výdaje

Svoz obec	563 731,00 Kč
Velkoobjemový odpad	43 367,00 Kč
Nebezpečný odpad	28 665,00 Kč
Svoz chaty	33 227,00 Kč
Popelnicový kontejner	52 359,00 Kč
Poštovné chaty	4 220,00 Kč
CELKEM	725 569,00 Kč

Vlastimil Čoupek

Kabelová televize

Před spoustou domácností nastal problém jak se doma zařídit, když končí analogové vysílání a jednotlivé stanice přechází na vysílání digitální. Obec se bude snažit za minimálních finančních podmínek udržet stávající stav kabelové televize i po přechodu na digitální vysílání jak to nejdéle bude možné a finančně únosné. V současné době je kvalita obrazu některých programů rozdílná i v jednotlivých částech obce, ale pokud je OÚ na tento stav upozorněn dá se s tímto problémem něco dělat. Skutečnost

je, ale většinou taková, že mne někdo potká a začne nadávat, že mu již 14 dnů blbne některý z programů a ať už s tím konečně něco udělám. Nejlepší je na konkrétní problém upozornit následující den ráno (týká se jen problému s příjmem signálu, někdy se stává, že je porucha na přijímači, ale to již musí řešit někdo jiný).

Od 31.10. 2008 vysílače Hády a Barvičova šíří digitální signál. Kanál 25 přenáší ČT1, ČT2, ČT24 a ČT4 Sport. Kanál 40 vysílá programy Nova, Prima a Z1. Kanál 59 vysílá

programy óčko a public TV. Od 11.1. 2009 by to měl být ještě program Barandov TV a později druhý program Primy.

K příjmu výše uvedených programů je potřeba set top box pro DVB-T (terestický-pozemní) příjem a anténa. Zda postačí pokojová je poznat na ukazateli síle signálu. Oba proužky by měly ukazovat více než 60% a také „kostičkování obrazu“. Druhou vhodnější variantou je venkovní anténa.

Digitální příjem je možný také ze satelitu, kde kromě paraboly je nutný přijímač DVB-S (satelitní) a dekódovací karta. Neplacené programy jsou stejné jako u pozemního příjmu. Další nabídka programů je již placená. Pro účastníky naší kabelové televize je přijímač DVB-S nepoužitelný a přijímač DVB-T, by měl jen omezené použití. Asi od roku 2010, kdy se asi předpokládá digitální přenos programů v kabelové televizi by musel mít každý z účastníků přijímač DVB-C (cabel), který umožní zpracování signálu

i pro kabelová televizní pásma. Tyto zatím nejsou v nabídce obchodníků. Již v příštím roce bude asi 20% satelitních vysílačů vysílat v normě MPEG-4 a toto procento bude narůstat. Většina dnes prodávaných digitálních přijímačů umí zpracovat jen normu MPEG-2 a neumí zpracovat MPEG-4. Pokud již umí zpracovat normu MPEG-4 umí zpracovat i normu MPEG-2. (Dřívější problém s normou PAL a SECAM). S normou MPEG-4 souvisí vysílání v HDTV kvalitě, což je přenos dvojnásobného množství bodů na obrazovku televizního přijímače. Na televizních i DVB přijímačích se používá označení HD ready.

Zastupitelstvo obce se rozhodlo zachovat poplatek za kabelovou televizi ve stejné výši jako v letošním roce tedy 800,-Kč. Přebytek hospodaření kabelové televize bude investován do vylepšení kvality vysílání popřípadě do nového programu.

Vyúčtování finančních prostředků kabelová televize 2008

Příjmy

Příjmy od občanů - účastnické poplatky	199 700,00 Kč
CELKEM	199 700,00 Kč

Výdaje

Pojištění rozvodu	6 288,00 Kč
Nájem Jednota Orla	3 000,00 Kč
Poplatky firmě 3 C	152 360,00 Kč
Přeložení kabelového rozvodu	16 573,00 Kč
CELKEM	178 221,00 Kč

Nové programy TV Noe, Nova Sinema hrazeno z prostředků obce 28 905,- Kč

Vlastimil Čoupek a ing. Jan Novák majitel firmy 3C, která v naší obci provozuje KTV.

desky pružily a maminka je často drhla kořínkovým kartáčem s mýdlovou teplou vodou (mýdlo si sama vyráběla vařením z domácích odpadních tuků a zakoupených chemikálií).

V síni byla zem jen hliněná, ta se musela kropit a upravovat, její vyšlapaná nebo vydřená místa se musela často vymazovat rozmočeným jílem a pak chránit i vysušovat do vytvrdnutí jejího obnoveného povrchu.

V síni byla dvě ohniště, jedno pro vaření potravin lidem, pak ještě druhé otevřené a asi 2 metry hluboké ohniště pro vaření dobytku, které vyhřívalo i pečící troubu. V troubě jsme připravovali pečenou rýži, svařované mléko i cokoliv podobně zapékaného. Když se na povrchu vytvořila a opekla kůžička, to byla mimořádná pochoutka, na kterou jsme se vždy předem domlouvali, jaký podíl kdo z přítomných dětí dostane, a těšili se, jak si pochutnáme. Pečené buchty, koláče, bábovky, závin, brambory, zabijačkové kroupy, jitrnice, jelita a kterákoliv jídla pečená v této troubě, jak jsme říkali pečená v naší peci, byly vždy mimořádně chutné a po zbourání pece již neopakovatelné.

Také otázka vytápění světnice byla geniálně vyřešena, a to tím, že do světnice zasahovalo toto otevřené ohniště nejen pečící troubou, ale byla tam i pec na spaní. Celé ohniště bylo obezděno silnými stěnami (tím bylo dobře akumulováno teplo z ohniště) a ty byly ve světnici obloženy krásně zdobenými kachlemi světle zelené barvy, u nich jsme si často v zimě ohřívali my děti ruce nebo nohy po zimních radovánkách. Mohu uvést, že k těm stěnám pece ve světnici si rádi sedávali a vyhřívali záda nejen domácí a starší lidé, ale i mnozí hosté.

V síni na vestavěném velkém (asi 2 m dlouhém, 1 m širokém) sporáku jsme s bratrem a někdy i s bratranci pekli bramborové plac-

ky, a to jak prázdné - jedli jsme je jen trochu pomaštěné rozpuštěným máslem - tak i někdy nadívané mákem. To byla pochoutka a pohoda! Sami jsme (dva kluci od 8 let) dle schopností za dozoru maminky připravovali vše na placky - loupali jsme uvařené brambory, mísili jsme těsto a pak hnětli na delší válečky. Ty jsme potom krájeli na kruhové plátky, které jsme na tehdy nazývaném nudrplětě, to je na desce pro válení těsta, vyvalovali, na plech přenášeli atd. Vyžadovalo to pochopení všeho kolem zadělávání a vyválení placků, aby se daly potom placky péct - dnes bychom řekli zvládnout technologický proces. Ano, chce to kousek kuchařského umění a šikovnosti, včetně předvídavosti, do které nás tímto maminka dostávala či nepřímou zaučovala. Vedle sporáku vpravo byl prostor pro takzvané otevřené ohniště. Zabíralo prostor šíře asi 100 cm pro volnou dráhu k zasouvání dřeva, litinových nádob, chlebů atd. do pece, ale i prostor na jejich přípravu a i na jejich odstavení bokem po vytažení z pece.

Pec měla dvojitá dvířka na zavírání. Do pece se zasouvalo dřevo a nádoby s potřebnou náplní nebo chleba na lopatách, což vyžadovalo určitou sílu i šikovnost. Mimořádnou schopnost musel mít ten člověk, který zasouval a nebo po uvaření z pece vytahoval speciálními vidlemi na dlouhé násadě horké velké a těžké železné hrnce z pece ven a odsunout je stranou na odkládací plochu před ohništěm, pak to ještě přenést dolů na zem a dávat pozor, aby se nikdo nezranil, případně neopařil.

Pro pečení chleba se pec musela velmi vyhrát, pak vyhrabat zbytky neshořelého dřeva

a uhlí, vymést popel z pece a pec vyčistit namočeným vhodně provedeným slaměným kartáčem. Teprve potom se mohl sázet

hlavně došky z dlouhé slámy. Žitná sláma se musela nejdřív vypěstovat a pak ještě vybírat a ručně cepy vymlátit. Používala se na vázání jednotlivých došek a k vázání přímo na střeše. Sláma asi tři dny před opravami máčela a speciálně upravovala, aby byla vláčná a dala se ohýbat, kroutit a vázat na jednotlivé došky, které tvořily vrstvu na výšku 25 až 30 cm. Na hřebeni střechy byly zvláštní rozvětvené došky na obě strany, ty měly výšku až 40 cm. Mimořádné provedení vyžadovalo obložení došky kolem komína, aby se zabránilo vznícení od jisker a zatékání kolem stěn komína.

Stav doškové chaloupky byl nadále neudržitelný a bez naděje na nějakou vnitřní rekonstrukci, při níž by vnější vzhled doškové chaloupky zůstal zachován. V chaloupce již byly podmínky k normálnímu životu těžko zvladatelné i za pěkného slunného počasí. Nejhorší bylo, když pršelo, zvlášť když nebyl nikdo doma. Často jsme pracovali na poli nebo v lese a vtom začalo pršet. Museli jsme honem pospíchat domů, neboť i po určitém zpoždění jsme již měli v chaloupce všude mokro (někde i malé kaluže). Voda byla ve světnici na několika místech, na zemi na deskách i na několika místech na postelích a také v síni na hliněné zemi. Byla tam místa zalitá vodou a klouzavé bláto různé hustoty. Když jsme předpokládali, že může nebo že bude pršet, rozmístili jsme preventivně nádoby na chytání vody protékající doškovou střechou a to v naději, že jsme dali nádoby na ta nejvhodnější místa. Bylo by velmi obtížné popisovat, jak se zatékající voda přes došky projevovala na vazbě střechy a stropu, dále na zdech i na skromném vybavení nábytku. Měli jsme tenkrát jen dvě staré skříňe, takzvaný kchostn (skříň s 5 zásuvkami nad sebou) truhla, stůl, 4 židle, 2 lavice, 2 stoličky a 2 postele. Dokud

jsme byli jen dva malí kluci, tak jsme spávali v posteli s rodiči, ale později již na peci. Babička spávala, dokud byla svěží, spávala na lavicích a tetička na peci nebo na posteli s rodiči.

Nejhorší bylo, když začalo pršet i v noci. To bylo vzrušení, které se podobalo poplachovému cvičení. Hned byly přednostně rozmístěny nádoby na postelích, tam jsme je museli držet vodorovně, a když byly plné, tak je vyměňovat i vyliávat. Jaké to bylo potom naše spaní, až přestalo pršet? A co když byly opakované přeháňky? A též to následné nutné napravování i vysoušení všech mokrých a zavlhých míst kdekoliv! Nebylo se čemu divit. Někde byly dokonce poškozené nebo prohnílé střešní trámy. Stavení bylo něco přes 200 let staré. To bylo zjištěno, když jsme chaloupku rozkopávali a našli ve stěně zápis o provádění stavby, který byl psán švabachem, něco většinou česky, ale některé výrazy či názvy i německy.

Vnější obvodové zdivo chaloupky bylo velmi tlusté, některé 80 až 100 cm. U oken i dveří bylo vystavěno nejnужnější okrajové zdivo z tak zvaných kořárů (to jsou jen sušené hliněné cihly, ale vyráběné z jílové hlíny s přísadkou obilných plev a nařezané slámy různé délky). Další částí zdiva byla již sypaná a udusaná hlína promíchaná se stejnými surovinami.

Časté líčení stěn vápenným roztokem jak uvnitř, tak i vně chaloupky vytvořilo na stěnách ochrannou vrstvu. Tak se tím zajišťoval postupně pevný, čistý, hladký a též zdravotně i vzhledově hodnotný povrch líčených stěn, jehož tloušťka dosahovala po 200 letech ošetřování 15 až 20 mm.

Ve světnici, jak jsme nazývali jedinou obytnou místnost, byla podlaha zhotovena z tlustých desek položených přímo na hliněné zemi, bez vzájemné vazby. Některé

Rozpočet obce Ochoz u Brna na rok 2009

Příjmy

Daňové příjmy	8 385 000,00 Kč
Nedaňové příjmy	396 000,00 Kč
Rozhlas a televize	1 000,00 Kč
Komunální odpady	785 000,00 Kč
Činnost místní zprávy	450 000,00 Kč
Financování splátky půjček	299 000,00 Kč
Příjmy celkem	10 316 000,00 Kč

Výdaje

Silnice	150 000,00 Kč
Dopravní obslužnost	62 000,00 Kč
Pitná voda	800 000,00 Kč
Čištění odpadních vod	100 000,00 Kč
Základní a mateřská škola	1 610 000,00 Kč
Kultura + kronika	50 000,00 Kč
Rozhlas + televize	5 000,00 Kč
Obecní zpravodaj	60 000,00 Kč
Dotace neziskovým organizacím	200 000,00 Kč
Veřejné osvětlení	110 000,00 Kč
Veřejné pohřebiště	334 000,00 Kč
Územní plánování	30 000,00 Kč
Sběr a svoz odpadů	700 000,00 Kč
Veřejně prospěšné práce	170 000,00 Kč
Veřejná zeleň	80 000,00 Kč
Požární ochrana	80 000,00 Kč
Zastupitelstvo obce	1 170 000,00 Kč
Místní správa	1 880 000,00 Kč
Kabelová televize	240 000,00 Kč
Splátky půjček a úvěru	2 485 000,00 Kč
Výdaje celkem	10 316 000,00 Kč

Mikroregion Časnýř a cyklostezka nad Klajdovkou

V roce 2001 založily spolu sousedící obce Bílovice, Řícmanice, Kanice, Babice a Ochoz dobrovolný svazek obcí Časnýř za účelem společného postupu při řešení dopravní obslužnosti tohoto našeho regionu. Od této doby je náš svazek, který je pojmenován podle potoka Časnýře, který spojuje (mimo Babic) naše obce, činný i v dalších oblastech. Po zavedení IDS (integrováný dopravní systém) Jihomoravským krajem se svazek začal zabývat rozšířením a zlepšením stavu turistiky a cykloturistiky v našem mikroregionu. Svazek nejprve získal dotace na vypracování projektů na dvě cyklostezky. První vede podél řeky Svitavy z Obřan do Bílovic a druhá, která se týká hlavně naší obce vede od Klajdovky k našemu vodojemu podél stávající silnice. Po velmi složitých, zdlouhavých a hlavně až nesmyslně byrokratických jednáních s vyřízením majetkoprávních vztahů mohly být zpracovány žádosti o dotaci z ROP (regionální operační program), který rozděljuje prostředky z fondů EU. Oba dva projekty byly regionální radou schváleny a tak mohlo dojít k výběrovým řízením na zhotovitele. Rozpočtové náklady na cyklostezku nad Klajdovkou byly v projektu stanoveny na 6 797 417,-Kč a na cyklostezku Obřany Bílovice – 7 759 077,-Kč. Dotace z ROP nejsou 100%, ale jsou ve výši 92,5% nákladů stavby. Proto bylo o pomoc požádáno vedení kraje a zastupitelstvem Jihomoravského kraje byla odsouhlasena dotace na každou cyklostezku ve výši 600 000,-Kč. Výběrové řízení na cyklostezku nad Klajdovkou vyhrála firma EKOSTAVBY Brno díky nejnižší nabídce – 4 217 485,-Kč a cyklostezku Obřany – Bílovice vyhrála firma Svítit plus – 6 642 417,-Kč. K zahájení stavby cyklostezky mezi Obřany a Bílovice-

mi dojde hned začátkem roku. Cyklostezka bude mít asfaltový povrch a bude sloužit i pro turistiku a in-line bruslení.

Stavba cyklostezky nad Klajdovkou byla již zahájena v měsíci listopadu a její první etapa je již hotova. Trasa cyklostezky vede od Klajdovky podél levé části silnice a její nově budovaná část končí na Spáleníšti, odkud bude značkami navedena na asfaltovou cestu, která končí u vodojemu nad Ochozí. Záměrem stavby cyklostezky je oddělit celoroční cyklistický provoz od provozu na komunikaci č. 373 na trase Brno – Líšeň – Ochoz u Brna. Cyklostezka je navržena jako obousměrná, tvořená ze dvou cyklistických pruhů o šířce 1,3m. Výstavba zahrnuje úpravu zemní plně a vytvoření požadovaného příčného sklonu vozovky. Dnes je již zřízena podkladní vrstva z kameniva v celé délce cyklostezky – 3916m. Kryt vozovky bude dokončen v jarních měsících. Protože se celá trasa cyklostezky nachází na území CHKO Moravský kras, nebylo možné udělat povrch asfaltový. Aby povrch, působil přirozeněji v lesích, musely být použity jen materiály z vápence. Kryt vozovky bude z MZK (mechanicky zpevněné kamenivo) což je řečič laika - uvalčovaná prosívka. Po cyklostezce bude zákaz jízdy motorových vozidel i jízdy na koních. Koně svými kopyty způsobují největší poškození povrchu cyklostezky. V současné době se jedná o umístění zákazu vjezdu cyklistů na silnici mezi Klajdovkou a Ochozí. Zvýšila by se tím hlavně plynulost dopravy v tomto úseku, ale hlavně bezpečnost cyklistů. Největší podíl práce na získání dotací a dění okolo cyklostezek odvedl předseda DSO Časnýř a starosta obce Kanice v jedné osobě ing. Kalivoda.

Vlastimil Čoupek

Co se událo

- Na sklonku babího léta, 4. října jsme opět měli možnost obdivovat letošní úrodu, ochutnávat kvalitní burčák a setkat se se sousedy a hodnotit vystavená rukodělná dílka. No Orlovně se totiž konala tradiční zahrádkářská výstava.

- 8. listopadu proběhlo na Orlovně kácení máje. Mája sice ještě stojí, ale stárci a stárky si alespoň připomněli hodovou atmosféru, krásné písničky, bujaré veselí.

- 9. listopadu přednesl Ondřej Mlejnek pod záštitou Občanského sdružení pro Ochoz už druhou přednášku o ochozské historii v dobách pravěku.

- V pátek 28. listopadu pobíhaly po Ochozi tajemné bytosti, strašidla, loupežníci a hrůzyplné masky. Ochozské skautky totiž uspořádaly hallowenský průvod. Děti vyšly ze tří konců naší obce a společně za svitu lucerniček, lampiónů překonávaly strach ze tmy.

- Od první adventní neděle svítí na Zakázanci vánoční strom a připomíná tak všem časně vstávajícím i po večerech se ulicemi toulajícím, že se blíží rozzářené svátky vánoční.

- 4. prosince pod zmíněným vánočním stromem jsme mohli na Zakázanci nakoupit výrobky zdejších dětí na jarmarku, který zorganizovaly učitelky ZŠ.

- 13. prosince se vydali někteří ochozští občané do Rožnova od Radhoštěm nasát vůni Vánoc do tamějšího skanzenu, kde pro ně byly připraveny výlety do dob minulých prostřednictvím stánků s tradičními výrobky a expozice lidového muzea.

- 14. prosince rozezněly tóny klasické hudby ochozský kostel i srdce diváků. Děti ze Základní umělecké školy v Jedovnicích (pobočka v Ochozi) připravily a secvičily pod vedením učitelek krásný program. Nabídlý nám skladby Niccola Paganiniho, Johanna Sebastiana Bacha i adventní lidové písně. Celým kostelem však zněly také melodie z filmu Titanic a Tři oříšky pro Popelku od Karla Svobody. Slyšet jste mohli jak majestátní varhany, klavír, kytaru, housle, příčné i zobcové flétny a zpěv. Celý koncert byl naplněn předvánoční atmosférou, nervozitou vystupujících ale i radostí z dobrého výkonu.

Jak se žilo v Ochozi pod doškovou střechou

V tehdejších našich obou obcích bývalých názvů Ochoz a Obce zůstávala dlouho jediná obývaná chaloupka s doškovou střechou. Stála v Ochozi s číslem popisným 2. Toto stavení bylo zbouráno v roce 1934, avšak i tehdy se některé hlasy vyslovovaly pro její zachování a vedla se různá přátelská neúřední jednání. Ono to ale tehdy nebylo jednoduché. Zkuste si představit, jak se v této

staré, obtížně udržované doškové chalou ce žilo...

Opravovat či udržovat ji v alespoň dobrém stavu pro bydlení v dané době, případně i do budoucna, bylo velmi obtížné. Došková chaloupka byla po mnoho let v havarijním stavu, i když byla její střecha několikrát opravena odborníkem. Tímto znalcem byl velmi starý pán z Ruprechtova. Zabýval se

nováčka okresního přeboru úspěch. Nejlepším střelcem mužstva je Petr Kvasnička se sedmi brankami.

Po odpočinkové činnosti v prosinci začnou hráči pod vedením trenéra Zdeňka Jareše naplno trénovat od začátku ledna v tělocvičně ZŠ Holzova a na umělé trávě v Líšni. Tvrdou zimní přípravu proloží přípravné zápasy a účast v Zimním turnaji SK Líšeň (od 31.1.2009), kde obhajujeme loňské prvenství (rozlosování bude pro zájemce v nástěnce TJ u Obecního úřadu). Na začátek února trenér připravuje pro hráče soustředění na horách. A po dobré zimní přípravě se budeme těšit na jarní část bojů o body v okresním přeboru.

Tolik o tělovýchově v Ochozi u Brna. A protože je před Vánoce a Novým Rokem 2009, přejeme všem našim členům, od nejmladších až po nejstarší, aktivně sportujícím i příznivcům, všem našim spoluobčanům, krásné a pohodové svátky vánoční a hodně zdraví, pracovních i sportovních úspěchů v roce 2009. Těšíme se na setkání s Vámi na hřištích i v tělocvičně.

Sportu zdar!

*Za výbor TJ Zdeněk Zajíček, předseda TJ,
Ruda Purkert, předseda oddílu kopané*

Zprávy z kurtů

Oddíl tenisu zahájil v roce 2008 činnost jako každoročně několika pracovními akcemi po zimní přestávce na tenisovém kurtu za Sokolovnou a pravidelné hraní začalo letos 12.4.

V oddíle je přihlášeno 28 členů, kteří se více či méně střídali během celé sezony ve hře až do jejího ukončení letos hodně pozdě

–až 9.11.2008 a to opět pracovně při úklidu a zazimování kurtu. Využití tenisového kurtu je v odpoledních hodinách všedních dnů a o sobotách a nedělích téměř stoprocentní, volné hodiny zůstávají pro případné zájemce v dopoledních hodinách. Přijďte si to zkusit.

Za oddíl tenisu Jirka Jelínek

Rubrika divadelního spolku

Milí příznivci ochozského divadla i ostatní zábavochytiví, přijďte si užít začátek nového roku s námi na tradiční MAŠKARNÍ PLES ochozského divadelního spolku, který se uskuteční 31.ledna v sále Orlovný. Rejdění, tanec, křepčení, výskání, pískání, popíjení, poví-

dání, „békání“ a pohoda především, to bude náplní tohoto večera. A pozor, jak jistě víte, vyplatí se vzít si masku! Sledujte bližší informace v lednu.

Těšíme se na Vás, vaši „komedoši“

Malé předvánoční rozjímání

Opět se blíží Vánoce a konec roku. Mělo by to být období klidu a zpomalování aktivit pro to hlavní - předvánoční a vánoční rozjímání, zklidnění mysli, odpočinek a přípravu na jaro. Avšak není tomu tak. S blízcími se svátky se rok od roku roztáčí stále bláznivější spirála shonu a nákupů, aby si po jejich uplynutí dal člověk slavnostně závazek, že příští rok takhle ne, že začne jinak, lépe, aby nebyl tak unavený, lépe zvládal svoje povinnosti, byl zdravější a méně vyčerpaný.

Stále větší množství lidí se snaží nalézt něco, co by jim v tom mohlo pomoci, a někteří objevují dávná umění Východu – jógu a tai-či. Já bych se s vámi chtěla podělit o to, co tai-či znamená.

O józe se toho ví poměrně dost, tai - či je trošku méně známé. Je to součást bojových umění Číny, je nejznámějším představitelem vnitřních bojových stylů označovaných jako měkké. Jeho vývoj má poměrně dlouhou historii sahající až do období před asi 4 700 lety, do období vlády legendárního Žlutého císaře. Již tehdy se prováděla různá cvičení, fyzické a duchovní aktivity vedoucí k harmonizaci a rozvoji ducha a těla člověka. Tyto aktivity jsou stále živé a věnuje se jim čím dál více lidí z různých koutů planety.

Je to cvičení, bojové umění bez protivníka. Tai-či je odlišné od nám běžně známých cvičení západního světa. Rozdíl je v hlavně v tom, že pracujeme s vlastní tělesnou a duševní energií. Každá sestava nás ovlivňuje jinak, některá nás nabíjí energií, jiná harmonizuje. Důležitý je fakt, že nácvik respektuje možnosti každého cvičícího, tai-či není soutěživé. Má minimální nároky na vybavení, prostor. Cvičit můžeme doma na

malém prostoru (tzv. obývací sestava – tzv. osmička), v tělocvičně a nejlépe venku po širém nebem - nejznámější cvičení jsou z čínských parků.

U nás v Ochozi cvičíme tai-či již pátým rokem. Cvičí s námi třináct dam zralého věku a mají můj obdiv. Zvládly 3 různé sestavy - klasickou 24, letos osmičku a loni dvanáct rotačních cvičení z wudangských hor. Cvičí rok od roku lépe.

Pro mě jako cvičitelku a zároveň žačku znamená tai-či nově objevené možnosti sebe samé, klid, vyrovnanost a především schopnost vyprázdnit mysl.

Tai- či je možnost vypravit se do sebe sama, dává zažít krásný pocit meditace v pohybu, zlepšuje hybnosti, pomáhá při zvládání zátěže a mohla bych psát o dalších efektech. Každý, kdo tai-či cvičí, by se jistě přidal dalšími a dalšími.

Pokud budete, vážení spoluobčané, chtít a přihlásí se vás dostatečný počet, naše občanské sdružení otevře od 1. února 2009 pro začátečníky nácvik sestavy osm.

Přeji vám všem zdraví a pohodu v roce 2009.

*Eva Klusáčková,
Občanské sdružení pro Ochoz*

Na tai-či se lze přihlásit na e-mailové adrese: eklusackova@seznam.cz

Roverway 2009 Island

Už jste někdy byli na Islandu? Nebo někdo z vašich blízkých či známých? My, roveři z Ochoze, máme tu příležitost v souvislosti s Roverway 2009. Co si pod tím představit? Roverway je evropské setkání skautů a skautek ve věku od 16 do 22 let, které se koná vždy jednou za 3 roky v některé evropské zemi. Minulé ročníky proběhly v roce 2003 v Portugalsku a v roce 2006 v Itálii. Tentokrát se uskuteční ve dnech 20. – 28. července 2009 na Islandu. Pořadatelem je Svaz islandských skautů a skautek, na který budou dohlížet evropské kanceláře WOSM a WAGGGS. Ačkoliv je Roverway především evropským setkáním, otevřeno je pro skauty a skautky z celého světa.

Heslo „Open up“, neboli Otevři se, které lze chápat například jako otevři svou mysl, otevři své srdce, otevři se výzvam, otevři se kultuře, otevři se tvořivosti a otevři se životnímu prostředí, je cílem stejně jako prohloubení znalostí mladých skautů a skautek týkajících se různých kultur a zvyků.

Akci zahájí slavnostní úvodní ceremoniál ráno 20. července 2009 v Reykjavíku. Poté budou všichni účastníci, rozdělení do týmů po 50 lidech z různých zemí, přepraveni na základny po celé zemi, kde stráví další 4 dny zajímavým programem, na který se přihlásí ještě před příjezdem na Island, a budou poznávat nejen sebe navzájem, ale také místní obyvatele a okolí. Tato část Roverway se nazývá cesta. V pátek 24. července 2009 se všichni shromáždíme ve skautském centru Ulfljotsvatn na třetí část Roverway, sněmu. Program na sněmu bude zahrnovat outdoorové aktivity, workshopy, diskuze, adrenalinové aktivity, táborové ohně, různé kulturní aktivity, budou to zkrátka 4 skvělé

společné dny. Závěrečná ceremonie Roverway 2009 se uskuteční večer 28. července 2009 ve skautském centru Ulfljotsvatn. Toto vše a mnoho nových a neopakovatelných aktivit jako sjíždění řek, horolezectví, jízda na koních, rybaření, lyžování, létání a koupání v gejzírech bude náplní našich společných chvil. Zároveň půjde také o navazování nových kontaktů, zdokonalování se v komunikaci v cizích jazycích, mezi lidmi a rozlišnými kulturami obecně.

Účastnický poplatek je pro každou zemi jiný, podle hrubého domácího produktu na hlavu. Pro Českou republiku je to 339 EUR, což je asi 8 000 Kč. Ve výši poplatku je zahrnut program, jídlo, doprava v průběhu Roverway 2009, odznak a identifikační karta, ale cesta do Reykjavíku a zpět už v ceně není. Cena letenky vychází asi na 14 000 Kč na osobu. Je sice možné, že se nám podaří získat dotace na dopravu a snad i snížit výslednou cenu, ale i tak zůstávají náklady vysoké.

I přes tyto optimistické výhledy se tedy cena pohybuje okolo 20 tisíc na osobu. Abychom si tuto akci, kde bude prezentován jak skauting a naše obec, tak celý region, mohli dovolit, část peněz se budeme snažit získat různými brigádami a také přes sponzory. I vy nám můžete pomoci uskutečnit tuto jedinečnou výzvu a spolu s námi dokázat, že mladí lidé mají perspektivní a užitečné zájmy. Jména sponzorů budou uváděna na všech propagačních materiálech akce a případně prezentována při vhodných příležitostech i přímo na akci.

Island

Ostrov leží v severozápadním rohu Evropy mezi Skotskem a Grónskem. Jeho rozloha

zábavnou v tělocvičně 2x v týdnu, po krátké přestávce od ledna již naplno v tělocvičně, hale ZŠ Holzova v Líšni i účasti na halových turnajích v Bílovicích nad Svitavou. A na jaře se těšíme hlavně na hezký fotbal, který, jak věříme, přitáhne do hlediště ještě více příznivců mládežnické kopané!

A to jsou naši borečci

Na fotografii stojí zleva Tomáš Kos, Martin Junek, Hynek Blatný, Vítek Hrazdíra-kapitán,

Patřík Šnajdr, Jan Hrazdíra, Pavel Učeň, trenéři Eduard Fondem a Pavel Petlach.

V podřepu Dominik Musil, Jakub Starý, Martin Petlach, Lukáš Řičica a Lukáš Beránek.

Ležící je brankář Daniel Gotvald. Na fotografii chybí Jakub Odvářka, který byl nemocen.

Mužstvo mužů našeho oddílu po postupu do nejvyšší okresní soutěže fotbalistů v podzimní části nezklamalo. Hráči, trenér i vedení oddílu se přesvědčili o vysoké úrovni soutěže. V domácím prostředí předváděli hráči velmi dobré výkony a přilákali do hlediště hodně diváků i z okolních obcí. Pět zápasů doma jsme vyhráli, s vedoucím Ořechovem nešťastně remizovali a jen s Rosicemi prohráli 0:1. V tabulce domácích zápasů jsme druží, se stejným počtem bodů jako Mělčany. Horší to bylo s výsledky venku. Tam nám chybělo i trochu štěstí, když několik zápasů jsme prohráli zbytečně v posledních minutách. V posledním zápase podzimu v Pršticích však hráči zabrali, vyhráli 2:0 a dokázali, že mají i na dobré výkony na hřištích soupeřů. Celkově ze čtrnácti odehraných zápasů jsme získali 20 bodů, skóre 29:27 a v podzimní tabulce jsme šestí, což je pro

mezinárodní bitvy Svatobor ve Vémyslicích a Galsko-římské bitvy v Letovicích," končí své hodnocení Michal Jankových.

Oddíl Základní tělesné výchovy a rekreačního sportu zve všechny zájemce a zejména zájemkyně o zdravý pohyb a rekreační sport mezi své cvičence. V tomto vydání Vás seznámíme s rozvrhem cvičebních hodin v tělocvičně „Sokolovny“, o své činnosti Vás budeme informovat v příštím vydání Ochozského zpravodaje.

ROZVRH CVIČEBNÍCH HODIN

PONDĚLÍ

Předškoláci 1 – 3 roky 10-11 hod.

vedoucí: Michala Marečková

Předškoláci 3 – 6 roků 16-17 hod.

vedoucí: Magda Devátová

a Petra Pospíšilová

Školáci 4. – 9. třída 17-18 hod.

vedoucí: Dana Srncová a Jana Žáčková

Ženy a dorostenky 19-20.30 hod.

vedoucí: Marie Šlofová

STŘEDA

Seniorky 19-20.30 hod.

vedoucí Irena Urbánková

ČTVRTEK

Ženy a dorostenky 19-20.30 hod.

vedoucí Marie Šlofová

Přijďte mezi nás něco udělat pro své zdraví a dobrou náladu !!

Oddíl kopané TJ Ochoz u Brna reprezentovala v podzimní části sezóny 2008/2009 tři soutěžní družstva – muži v okresním přeboru, žáci ve III.A třídě starších žáků a ti nejmladší fotbalisté v okresní soutěži smíšených přípravek. A při hodnocení průběhu podzimních zápasů můžeme být, až

na malé výhrady, velmi spokojeni. Zejména výkony a výsledky žáků a přípravky nám dělaly velkou radost. Ale i muži, po dlouhém období opět v okresním přeboru, reprezentovali naši TJ i obec velmi dobře.

Naši nejmladší fotbalisté ve věku do 10-ti roků, poprvé v historii fotbalu v Ochozi, soutěžili v okresní soutěži starších přípravek. V konkurenci 10 družstev si vedli velmi dobře a po podzimní části obsadili v tabulce pěkně 7. místo, když za 3 vítězství, 1 remízu (s Mokrou 1:1) a 5 porážek (většinou velmi těsné – s vedoucím Měninem 2:4, druhými Šlapanicemi 1:2) získali 10 bodů a aktivní skóre 33:20 ! Nejlepším střelcem mužstva byl Dominik Musil s 11 brankami. Kluci se přes zimu, pod vedením trenérů Pavla Sapáka a Jary Zajíčka, připravují v tělocvičně a zúčastní se v prvních měsících příštího roku halových přípravných turnajů, např. v Podolí. Tak kluci, ať vám vydrží elán i chuť do fotbalu!

Žáci uzavřeli podzimní část soutěže, společně s přípravkou, na hodnocení v Military klubu. A posezení, kterého se zúčastnili trenéři, předseda oddílu kopané i Tělovýchovné jednoty, bylo velmi příjemné. A jak by ne, když žáci nám na podzim udělali největší radost! Nejen svými výsledky, ale i předváděnými výkony, útočnou hrou, organizovanou obranou, velmi dobrým výkonem brankáře. To se nakonec projevilo i v tabulce, když družstvo v podzimní části ani jednou neprohrálo, 6x vyhrálo, 2x remizovalo. Se ziskem 20 bodů a skórem 25:2 (nejlepší obrana v soutěži) jsme obsadili 3. místo se stejným počtem bodů jako první Blažovice a druhá Prace! A to je historický úspěch všech hráčů a trenérů Edy Gondeka a Pavla Petlacha! Nejlepší střelec je Pavel Učeň se sedmi góly. Na tom, aby i jaro bylo úspěšné, pracují všichni již nyní. Do Vánoc formou

je asi dvojnásobek Švýcarska a žije zde asi 310 000 lidí. Většina obyvatel bydlí v hlavním městě Reykjavíku a jeho okolí, celkově asi na jedné desetíně rozlohy země. Obyvatelné je pouze pobřeží, vnitrozemí je neosídlené.

Island stojí za návštěvu také kvůli kultuře a atmosféře. Hlavně ovšem z hlediska přírodní krajiny. V překladu sice znamená „země ledu“, ale ve skutečnosti není až tak studený, jak by se podle názvu mohlo zdát a ačkoli leží v blízkosti severního polárního kruhu. Protože jsou jeho břehy omývány teplým Gofským proudem, má Island poměrně mírné klima, mírnější, než velká část severní Evropy nebo severní Ameriky v zimě. V létě je zde relativně teplo a slunce téměř vůbec nezapadá, takže zažijete 20 hodin slunečního svitu denně. Čistý vzduch a křišťálová voda jsou islandskou pýchou. Najdete zde také mnoho velkolepých přírodních scénérií, jako například mohutné

gejzíry, ze kterých vystřikuje voda v místech, kde byste to nejméně čekali, rozsáhlé oblasti ledovců, hor a sopek, představující člověkem nedotčenou přírodu, nebo největší evropský ledovec, Vatnajökull, jehož vrcholky čnějí tak vysoko, že jsou viditelné až z jižního pobřeží Islandu. Tato země je zároveň podle ekologů druhou „nejzelenější zemí světa“, což znamená, že ochrana životního prostředí zde má dlouhodobou tradici.

Teplé oblečení se nám sice bude určitě hodit, kdyby snad sněžilo nebo vál silný vítr, a pláštěnka pro případ, že by pršelo, stejně tak ale plavky. Silné zážitky nás, jak se zdá, neminou.

V případě zájmu o finanční podpoření naší výpravy na Roverway 2009 na Islandu se obračete na pana Jiřího Zatlčanského, e-mail: JZatlčansky@gmail.com, mob.: 737572174

Gabriela Hrazdírová

Informace z farnosti

Milí čtenáři,
již podvkrát jsem letos mohl číst v místním zpravodaji staré zápisy z farní kroniky z dob působení pana faráře Hladkého. To bylo kdysi. Jaká je farnost dnes? Nepochybně jiná.

Dnes, když jdete na nákup, vidíte na kostel lépe než dříve. Byl bych rád, aby i těchto pár řádek bylo pro vás takovým malým nahlédnutím do našeho života.

Lidé jsou počtáři. Nejdříve se ptají na čísla. Tedy v neděli se nás obvykle sejde kolem stovky. Ve všední den tak patnáct. Za posledních dvanáct let bývají v obci v průměru dva křty do roka, s pěti farníky se v místním kostele loučíme naposled a svatební veselí prožíváme jednou za pět let. I když uvidíme. Letos v květnu jsme mohli přivítat otce generálního vikáře Jiřího Mikuláška, aby třinácti našim středoškolákům udělil svátost biřmování.

Máme i své hmotné starosti. Na faře postupně vyměňujeme dosluhující akumulární kamna, uskutečnilo se připojení fary k veřejné vodovodní síti. Ať je to místním skautům i přespolním návštěvníkům k užítí. Na kostele jsme letos spravovali drobnou prolomeninu střechy. Protože střecha není v dobrém stavu, založili jsme samostatný účet farnosti 2145759359/0800 na výměnu krovů a krytiny. Není doba poválečná

astřechanení takovým symbolem jako zvony, o nichž jste mohli číst v minulém vydání zpravodaje. Přesto věříme, že se nám potřebný milion časem podaří naspořit. Snad stojí za to připomenout, že z pouhého výpisu se špatně rozeznává, kdo je dárce. Je tedy vhodné, aby o svém daru dal vědět (nejlépe předem). Umožní mi tak osobně poděkovat, u větších částek pak sepsat darovací smlouvu.

Ochoz je farnost svým způsobem v současných poměrech jedinečná. Jedna obec tvoří jednu farnost s jedním kostelem. V ní působící kněz není správcem dalších farností. Zato působí v Salesiánském středisku mládeže v Brně-Líšni, dochází do domova důchodců v Brně na Vinohradech na Věstonické ulici a vypomáhá ve farnosti Brno-Líšeň. Bydlí u polikliniky na Horníkové ulici. Aktuální kontakt na správce farnosti naleznete na kostele na vývěsce nebo na obecních stránkách v sekci farnost.

Blíží se vánoční svátky. Bohoslužby v našem kostele budou 24.12. v 16 hodin, 25.12. a 26.12. v 10 hodin. Děkovná bohoslužba 31.12. bude v 17 hodin, 1.1. pak v 10 hodin. Milí čtenáři, přeji vám krásné prožití svátečních dnů.

P. Pavel Šimůnek SDB

Tělovýchova a sport v Ochozi u Brna... nejen v roce 2008

V tomto vydání Ochozského zpravodaje bychom chtěli seznámit naše spoluobčany nejen s činností fotbalového oddílu, ale i dalších oddílů, které provozují svou činnost v rámci Tělovýchovné jednoty Ochoz u Brna (TJ),

kteří je samostatným, politicky nezávislým, tělovýchovným sdružením pro občany, kteří se chtějí dobrovolně podílet na základním poslání TJ – všestranném rozvoji tělovýchovy a sportu v naší obci. TJ je registrována u MV ČR od roku 1991 a pod hlavičkou

ČSTV tvoří v rámci okresu Brno – venkov součást Tělovýchovné unie Brněnska, která patří k největším tělovýchovným organizacím u nás.

Činnost TJ řídí 9-ti členný výbor, který podle zájmu členů zřizuje sportovní oddíly za účelem aktivního zapojení našich občanů do tělovýchovného procesu. V roce 2008 tvoří členskou základnu TJ více jak 300 cvičenců a sportovců, od nejmladších dětí předškolního věku, přes žáky, mládež, dospělé až po seniory. Tělovýchovná činnost je soustředěna do oddílů Základní tělesné výchovy a rekreačního sportu, Tenisu, Sportu pro všechny, šermířské skupiny Jaga a mediálně nejznámějšího oddílu Kopané. Členové těchto oddílů pracují nejenom na udržování své kondice a zdraví, ale podílí se na dobré reprezentaci TJ a naší obce ve sportovních soutěžích, organizovaných v rámci okresu Brno-venkov a Jihomoravského kraje. Rovněž po společenské stránce se aktivně zapojují do organizování kulturních akcí v obci, jako je Společenský ples, oslavy Dne dětí apod.

Po pracovní stránce zajišťují svépomocí údržbu a provoz tělovýchovných zařízení, sportovišť a hřišť a jejich okolí. Náklady na provoz, údržbu, energie a materiál dosahují ročně v průměru 250 tisíc Kč, což vyžaduje velké úsilí při získávání potřebných finančních prostředků. Ty jsou tvořeny především z členských a oddílových příspěvků, dotací ČSTV, sponzorskými dary organizací i jednotlivců, včetně členů TJ, sběrem železného šrotu a v neposlední řadě dotací z rozpočtu obce. Díky tomu se nám letos podařilo opravit a modernizovat tělovýchovná zařízení, např. protiskluzovou podlahu v tělocvičně, zavlažovací zařízení na fotbalovém hřišti. A za to patří všem naše velké poděkování. Zásadní podíl na vytváření samotného tělo-

výchovného procesu mají v TJ trenéři, cvičitelky a cvičitelé, bez jejichž dobrovolné práce, na úkor svého volného času, si nedovedeme život TJ, jako takové, představit. Všem patří naše uznání a dík za neúnavnou a časově náročnou práci zejména s malými dětmi, žáky a mládeží. Rádi mezi sebou uvítáme každého, kdo bude mít zájem nám pomoci. Děkujeme také těm našim příznivcům, kteří nám vydatně a dobrovolně pomohli při údržbě našich sportovišť a jejich okolí.

A nyní o činnosti některých oddílů...

Letošní rok byl pro Slovanskou družinu Jaga, podle slov vedoucího Michala Jankových velmi úspěšným a to zejména co se týče scénického šermu. „Přes zimní období jsme nacvičili dvě scénky s názvem Námluva a Pohádka o prodané ovečce. Obě scénky pravidelně doplňujeme o ukázky výcviku slovanských bojovníků, nácvik bitevních formací a celé vystoupení prokládáme nejrozličnějšími souboji.

S takto připraveným programem jsme účinkovali na dnech Lidí dobré vůle na Velehradě, na Dětském dnu v Ochozi u Brna, kde byla naše Družina součástí širšího scénického programu. Také jsme vystupovali v Keltském skanzenu Isarno v Letovicích u příležitosti keltského svátku Beltinu. Velmi úspěšná byla i akce Slované opět na Pohansku, která se odehrála v září na slovanském hradisku Pohansko u Břeclavi. Akce měla velmi pozitivní ohlas a velkou mediální podporu i ve vysílání celostátního rozhlasu. Nakonec z toho vzešla spolupráce naší družiny s břeclavským muzeem na opravě takzvané “Zemnice” v areálu muzea v přírodě na Pohansku.

Mimo scénických vystoupení jsme se v rámci historického šermu zúčastnili i tradiční

Ochozáci všichni milí
přejeme vám v téhle chvíli
hodně zdraví, šestí přece
v nadcházejícím novém roce.

Ať se denní okamžiky
lesknou jako ty krápníky
co vyrůstají v Pekárně,
ať vám za čas zase poví
že tenhle rok devítkový
nežili jste ho tu marně.

Kosmetické studio CHANTALL přeje šťastné a veselé Vánoce a vše nejlepší do nového roku.

Kosmetika – masáže tel: 608 641 178

Modelář nehtů- manikúra – tel: 720 756 652, 736606 342
774 090 700

Na Vaši návštěvu v příštím roce se těší kolektiv studia.

Ochoz u Brna – bývalé zdravotní středisko - Orlovna

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně

Ročník XIII. - prosinec 2008

vydává obec Ochoz u Brna

tel.: 544 212 720, fax: 544 216 333

Odpovědná redaktorka: Aneta Šedá, ochozsky.zpravodaj@email.cz

technická realizace: Jakub Vaculík, ochozsky.zpravodaj@email.cz

foto: Miroslav Šupálek

tisk: Artron design s.r.o., Vackova 90, 612 00 Brno

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Toto číslo vyšlo , náklad 500 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je

<http://www.ochozubrna.cz>